

1886-07-15

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Arkivplacering:

Mappe 48 nr. 20

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 48 Nr. 20

2.15 Juli 1886.

Saa vil vi lovsge alle i Guds Stedhermer, som
saa vil vi lovsge alle i Guds Stedhermer, som
saa vil vi lovsge alle i Guds Stedhermer, som
saa vil vi lovsge alle i Guds Stedhermer, som
saa vil vi lovsge alle i Guds Stedhermer, som
saa vil vi lovsge alle i Guds Stedhermer, som
saa vil vi lovsge alle i Guds Stedhermer, som
saa vil vi lovsge alle i Guds Stedhermer, som
saa vil vi lovsge alle i Guds Stedhermer, som
saa vil vi lovsge alle i Guds Stedhermer, som

Hjere velsignede Zouren!
Gid j. kunde finde de allerbedste
tid til at troste og skode og vende
di med. Det har j. efter dine sidste
Brev og Telegrammet været at Blak
at Aquetab Lyddans er meget al-
vorli. Efter min Erfaring og kost
j. sin Dømmelse efter dine Beskrivelser
er Ro og Stillehed det eneste eller
vigtigste for hende, naturligvis med
smaa Opvækkinger, at hun ikke skal
fordybe sig i Goublierer. - Denne Tro
til at gruble er hende jo saa ulig, lig-
saa vel som Utaalmodigheden, men
begge dele kommer naturligvis af
den Lyddans. Det høres en an-
der. Taalmodighed til at påtage Lyge og
det passer mindst af alt til en
higende Kunstner. And, men vi
maa jo dog det, som Voktere til-
sidder. Du skal ikke rosonere med
hende eller tale for meget, naar hun
saa findes sig i at ligge stille, det har

om ligegyldige og uinteressante Smaa-
ting; — kunde jeg et en Gang maaske be-
handle som et Brev. —
Du maaske ikke tror at Tiden eller jeg
vil gjøre dig nogen Betrydelse,
men skal lade langsomt at finde
en Gæst og en Gæst, som du selv
gjør mig saa indelig glad ^(hvis) at du
har troet at mit Brev var fuldt
af Betrydelse. Jeg synes det i Gæng
og var saa indelig glad ved at høre
paa mine 2 side Brev og havde
saaledes Tillid til, at alle var glade
og vilde vedblive et vore glade, tro
det angik eder.
- Det har jeg hele Vintereid haad en
lids Bælgende af Angstelse o-
ver alt det meget, som Agnete og
ledede, og at det gik Sleg; Sleg
passer ikke til vor langsomme
Natur, og saa angstede vi os no-
get for Rejsen, thi at se saa
meget, tager paa Nerven, men
nu troede jeg jo at alle var vel
overhaaret, og glødede mig over
at I var i Po paa det dejlige
Sted. — Jeg gjentager, at jeg ikke vilte
gjøre dig Betrydelse, men maaske var
paa en spøgende Maade minde om

X alt, hvad du har skrevet i Gæng, har ikke været fuldt for
skævt og vi have alle været og vilde være
saa indelig glad over det Brev!

Forsigtighed og Maadskold. Hvad Vi
heren angaar, saa er jo betrojede mig
selv. I see at have brugt min moder-
lig Forsigtighed mere til at holde hende
mere. De bestjmmene, men og hvad
Rigens angaar, kunde vi maadelig
og saa have gjort det endnu mere
indgaaende, at Agnete er en yndig
Natur og at vi egentlig hele hendes
Liv have gaaet lidt paa Naale og
verfor hende. Men Gud har kun
jo altid varet og om Gud vil for-
mude at det vil kun blive det
igjen. Et Brevs paa hendes Sundhed
er jo, at hun aldrig har ligget lid
Lange, siden hun blev voxen. Har
helt Barm! hvor hun var mere
lidende, siden hun er utaalmodig!
Agnete utaalmodig! Det har
jo aldrig oplevet. Utaalmodighed
var naturligt Borne af hendes
nervose Sygdoms tilstand. -
Karoline siger at Chiniener altid
gjor de Syg held ud af det, - og er
en Hader af Medicin, men indseer
jo at den ikke kan undværes i saa
alvorlig en Sygdom. - Og saa gode
forstaa, at den holder de andre Leger
til, fordi Du er i Angest for din
indelig Bore Nerven, men gjor det
hendi I see nervens med de mange?
Lad hende dog endog I see tale at Od

og Nat! Er det virkelig at hende saa meget mere hende men
hans søster? skilte den lidt, bager det I see for noget paa Skolepene

om liggyldig og morsomme Læs-
ning; — kunde jeg et en Iy mas be-
handlet som et Bæm. —
Du mas ihre for et Tids alles I
vil gjøre dig nogen Bætrejdelser,
man vil lade lunge for at finde
en god og en Iy, som du det
gjor mig ser indly; gude (viv) du
har troet et vist Brev var fuldt
af Bætrejdelser. Iy ser det i Iy
og var en indly; glad ved et lunde
per mine 2 gode Bæm og havde
saa dan Tillit til, at alt var gude
og vilde vedblive et vore glad, tra
der angid Iy.

- Det har I hele Vinteren haad en
litt Bætrejdelser af Angstelse o-
ver alt det megt, som Aquete og
ledede, og at det god Play; Iy
passer ihre til var lunde omme
Natur, og saa angstede vi ob no-
get for Rejser, thi at se ser
meget, laget per Nervene, men
nu troede I I at alt var vel
overstaaet, og glødede mig over
at I var i. Do per det hejlig
Slet. — Iy gjentage, at I ihre vilde
gjøre dig Bætrejdelser, men maade vor
per en epiguede Maade minde om

X alt, hvor du har serest i Iy, har ihre vor fuldt for
skæet og om have alle mors og indly; danner; skunk du
som Iy in omme epiguede Brev i;

Salvendi. Bed de vore italienske Pige
at lade vore at dale, naar de ere
hob hende, Zan kun ikke nøjet
med Tegn. - Lad hende for alting
ikke høre Dine el. mine Breve. Det
Zan kun for ingen Maade teale! -
Gutrid Feber sin vore saa forzjellig, vore
er altid afsløgt. Min Poets Name har
havt den og nogle Maaeder efter fød
Fær den. Han laa vist i 4-5 Uger og
skjindt Sygdommen begynde sidst i Ja-
nuar, var han nu og sig selv i Sep tem-
ber. Han las ogsaa altid og gædelende
over sin Sygdom. Han kunde vore tilgæ-
kønde bedre i flere Dage og blive helt
frø, igjen. Mæden var for det meste na-
gubunde: Ouden, men det som plaged
ham mest, var en hof belagt Tunge og
Hovedpine. Mon de Smaer: Nelson
som Agnete har, ikke ogsaa er nervøs?
Det gjor mig saa ondt for hende med den
Svindeløst, det er saa pineløst. - Agne
Zore Jordis! hold en Modet godt oppe, det hør
per jeg Agnete! Kun man for ingen Maads
mæde, at du er fornuft, hvor godt det er, ved
ingen bedre end j. - Mon en vider Skud, det
jed: det Edire, ikke kunde bedre ved en fra
Hovedt. Den skal bindre om Fødderne med et
3 krulet Færløst, Edirekluden lægges under Fø-
saalene, om afløst og læg af om Morge-
nen eller i Natens Tid. Fær hør ikke afsæt
Ris med lidt Saft i, mon det ikke sin Løde
der den ogsaa piddet af i. - Den skal
naturligvis ikke blive længe Brev
tit at, det lægges jo Din Tid for

Agnete
afte, sin sin
Fær sin & Oj fæst om
Korlfær det gæst ven
Korlfær Agne Børn!
Gud vore med Eder sig